

økonomiske Udbytte. Men for at denne Ordning kan anvendes med Udsigt til et godt økonomisk Resultat for Staten, vil det utvivlsomt være en Betingelse, at den overordnede Ledelse af Arbejdsdriften kommer i Hænderne paa en forretningskyndig, praktisk Mand; her vil den almindelige Kontoruddannelse indenfor Fængselsvæsenets Administration sikkert slet ikke slaa til. Det er lykkedes at finde en formentlig til Stillingen egnet Mand, og den Ordning, Lovforslaget omfatter, er baseret herpaa. Hvorledes denne Ordning er, har den højtærede Minister nu fornylig gjort Rede for, og det fremgaar i øvrigt af Lovforslagets Indhold.

Lovforslaget er vedtaget enstemmigt af Folketinget efter dettes Finansudvalgs Indstilling. Det turde dog formentligt være rettest at gøre Lovforslaget, særligt for saa vidt angaar dets Enkeltheder, til Genstand for nøjere Prøvelse i et Udvalg, og jeg vil derfor tillade mig at anbefale Lovforslaget til videre Overvejelse i et saadant.

Johansen: For mange Aar siden kom jeg tilfældig sammen med en norsk Kunstner, der havde stor Interesse for Straffefanger. Han havde i sin Tid henvendt sig til Regeringen og faaet Lov til at tale med Straffefangerne. Da han var, hvad man kalder en nævenyttig Mand, fik han Lov til at lære dem, der havde Lyst og Evne dertil, et Haandværk; en lærte eet og en anden lærte et andet. Dette medførte, at Fangerne Tanker, som ellers havde kredset omkring Fortiden, blev draget i en hel anden Retning, og endvidere, at der blev Plads for, at der kunde øves en god aandelig Indflydelse paa Fangerne, saa de blev helt andre Mennesker, end de var, da de kom ind i Fængselet, og det var jo ogsaa Meningen med, at Friheden blev berøvet dem. Jeg lærte af denne Mand, hvilken opdragende Betydning Arbejdet har. Følgerne af hans Arbejde var, at han kunde søge om Benaadning snart for een og snart for en anden af Fangerne, der saa fik sin Frihed og blev en nyttig Borger. Som mange af det høje Tings Medlemmer vil have erfaret, er der mange unge Mennesker, som ikke fra Barndommen bliver vænnet til ordentligt Arbejde, og derfor, naar de bliver voksne, ikke har Lyst til og Interesse for at arbejde, men der er en Ting, disse unge Mennesker skal have, det er Penge, og kan de ikke faa dem paa ærlig og redelig Maade, stjæler de dem, og de hævner saa paa Opdragelsesanstalter. Ogsaa her viser Arbejdets pædagogiske Betydning sig, idet man, naar man kan faa dem interesseret for at arbejde, drager deres

Tanker bort fra deres Fortid. Det gælder altsaa baade de gamle og de unge. Det har derfor interesseret mig, at dette Lovforslag, som tager Sigte paa at ordne Arbejdsforholdene indenfor vore Fængsler, er fremkommet. Jeg ved vel, at den paatænkte Ordning ikke er ny; den har været prøvet i forskellige af vore Nabolande, men jeg ved ogsaa, at den tidligere Fængselsinspektør havde sine Planer i Orden med Hensyn til dette Spørgsmaal. Anledningen til, at man vilde føre denne Ordning ud i Livet, kom, da det nye Fængsel ved Nyborg skulde tages i Brug. Det er saa meget heldigere, at man begynder paa denne Ordning her, som det er de yngste Fanger, der sidder i Nyborg; og at man benytter saadanne pædagogiske Midler overfor saadanne unge Mennesker og søger at faa dem vænnet til Arbejdet, er kun sundt og rigtigt. Derfor kan jeg give Lovforslaget min Tilslutning.

Det gælder da om, hvordan Arbejdsplanen bliver lagt. Tidligere blev Fangerne lejet ud; der blev betalt fra 25 til 35 Øre om Dagen for en Fanges Arbejde. Man kan forstaa, at den Fange, der ved, at han ikke faar større Udbytte af sit Arbejde, ikke faar stor Interesse for det. Saa blev der rigtignok givet dem en Dusør. Jeg vil her henstille til den højtærede Minister, om det ikke var rigtigt at gaa bort fra saadanne Dusører og komme ind paa at give Fangearbejderne visse Procenter af Udbyttet, som de kunde lægge hen, saa at de, naar de kom ud af Fængselet, havde noget at komme i Gang med. Mange Gange har Fangerne, naar de kommer ud af Fængselet, neppe noget at tage paa sig, det var heldigt, om de havde en Skilling til Tøj og til at opholde sig ved, indtil de paa ny kom i Gang med Arbejde. Jeg tror, at den Tanke vil være værd at overveje, Fangerne vilde ogsaa, naar en saadan Ordning blev gennemført, faa meget mere Interesse for det Arbejde, de udfører.

Nu er det klart, at der, naar man skal ind paa et saadant forandret System, skal gøres store Indkøb til det Arbejde, som skal udføres, og det er noget, som en Forretningsmand særlig vilde være i Stand til at kunne gøre paa en fordelagtig Maade. Nu er det jo rigtignok saa, at der her bliver ansat to Embedsmænd, den Kommitterede og saa Kontorchefen, som ved Siden af at være Jurist ogsaa har en købmandsmæssig Uddannelse, men jeg tror, at de to Embedsmænd nok vil være i Stand til at tjene deres Løn og noget mere til, hvorfor jeg meget gerne kan tiltræde den Ordning, som her er foreslaaet. Den højtærede Minister har gjort Rede for, hvorledes Sagen er kommet